

ŽIVOT JE VELIKÝM ZÁZRAKEM

Paní Ruth Hálová je jedním z Wintonových dětí. I přes několik těžkých životních zkoušek nezahořkla a raduje se i z malých, úplně obyčejných věcí kolem sebe.

„Každý člověk hledá štěstí. Za svůj dlouhý a bohatý život jsem zjistila jedno malé tajemství. Ráda Vám ho prozradím: Nejsme tu na světě pro sebe, jsme tu především pro druhé. Pokud někoho trápí samota, tak si na to ještě nepřišel.“ To jsou slova Ruth Hálové, ženy, kterou se mnohokrát život pokoušel dostat na kolena, ale nikdy se mu to nepodařilo.

„Žiju už pár let v Holubově na Českokrumlovsku, ze svého rodného města Český Krumlov jsem se tam odstěhovala, když mi začal vadit hluk turistického ruchu. Největší radost mi dělají labuť na holubovském rybníku, pohled na Klet a v poslední době rozkvetlé jabloně nad žlutým kobercem z pampelišek. Ten pohled mě tak očihoval, že jsem neodolala, vzala olejové barvy a namalovala obraz pro Nickyho Wintona k jeho 105. narozeninám,“ říká osmaosmdesátiletá usměvavá šedovlasá paní, která právě jemu vděčí za to, že přežila holocaust. Byla totiž jedním z 669 dětí, kterým Sir Winton pomohl v roce 1939 uprchnout z Československa.

Narodila se v česko-německé židovské rodině v Českém Krumlově. Po návratu z Anglie, kam odjela jako třináctiletá, vystudovala na Karlově univerzitě mikrobiologii. Vdala se za Hanuše Eisnera a měla s ním syna Petra a dceru Hanu. „Byl tak chorobně žárlivý, že jsem ho během těch osmi společných let přestala milovat. Ale soud mu tehdy přiřknul děti. Ve zdůvodnění uvedli, že jeho matka je členkou KSČ a moje ne. Děti ke mně nakonec ale

stejně utekly. Pak jsem s nimi byla deset let sama. Osud mi ale přihrál do cesty úžasného člověka, o pět let mladšího houslistu Milana Hálu. Prožili jsme nádherných jedenačtyřicet let,“ vzpomíná sympatická paní Ruth.

Ačkoliv svých znalostí angličtiny využila po revoluci při vyučování učitelek, které se rekvalifikovaly na pedagogické fakultě v Českých Budějovicích, také prováděla vzácné návštěvy, jako například dánskou královnu Margaretu II. a švédský královský pár Českým Krumlovem, v důchodu se ale hlavně věnovala překládání učení Avatára Satja Sai Baby, který se narodil a působil v Indii. Od roku 1996 jezdí pravidelně do ašramu a přivádí tam ty, kteří teprve duchovní cestu hledají. „Dávno jsem přestala věřit na náhody. Existuje vesmírný plán a ten, kdo je jeho autorem, je také jeho dramaturgem a režisérem. My jsme pouze herci na jevišti života,“ dodává. Podle ní je život velikým zázrakem. Člověk by se měl radovat i z těch malých, úplně obyčejných věcí okolo nás a hlavně nezahořknout. Nedávno se vrátila z Anglie, kam byla pozvána na oslavy narozenin Sira Nicolase Wintona a na podzim se opět chystá do indického ašramu. „Letenku už mám koupenou. Pořád se dívám dopředu. Asi mám to štěstí, že jsem se narodila optimistkou. Ten optimismus bych přála všem, kdo mají pocit, že nás v tomhle věku už žádné radosti nečekají.“

Autorka: Mirka Nezvalová

Setkání Ruth Hálové se Sirem Nicolasem Wintonem

Téma tohoto čísla:

ŽIVOTNÍ OPTIMISMUS

Možná si tímto sloupkem trochu naběhnu, ale riziko podstoupím... Také si myslíte, že je „ta dnešní mládež“ tak nějak nezdravě, povrchní, bez respektu ke stáří a autoritám? Slyším to ze všech stran a musím říct, že mi to leží v hlavě. Nemyslím si, že je to mým vrozeným optimismem, ale já ten pocit opravdu nemám. Vidím kolem sebe mladé inspirativní jednotlivce i kolektivy, kteří dělají ve svém volném čase mnoho obecně prospěšných aktivit nejen pro seniory a se kterými spontánně hýbou významné události, jako jsou například 105. narozeniny Nicolase Wintona. Z jakého důvodu zajímá studenty někdo, kdo se narodil v roce 1909 v Londýně? Příběh Sira Nicolase Wintona je opravdu velmi silný a jistě se po právu řadí mezi největší „hrdiny“ poslední doby, ale to, že ho mezi obdivuhodného zařadili i studenti, není samozřejmé. I rozhovor s Arnoštem Petráčkem, který si můžete přečíst na str. 3, je plný pokory a úcty. Úcty k tomu, že za mnohé, co se nám v životě děje, musíme děkovat svým rodičům, přátelům a lidem, kteří nám v různých životních etapách pomohli. Jde tu tedy o srdce a duši, nikoliv o věk či postavení. A pokud se shodneme, že to je to, o čem tu běží, pak s tím můžu žít... Pokud patříte k těm, kteří nad „tou dnešní mládeží“ hůl už zlomili, chci vás poprosit, aby případné šíření tohoto názoru nebylo podloženo pouze tím, že na vás parta mladých nevhodně pokřikovala, že vás někdo nepustí v autobuse sednout, nebo že vaši blízcí se k vám špatně chovají. Protože to se ostatně může stát každému z nás, i ročníku 1980.

Dana Kalistová

TRÁPÍ VÁS ZDÁNLIVÉ MALIČKOSTI? NEBOJTE SE ZEPTAT, KAŽDÝ PROBLÉM MÁ SVÉ ŘEŠENÍ

Na občanské poradny se obrací lidé s různými dotazy. Řeší se tu sousedské, ale i pracovní – právní vztahy, dluhová problematika nebo třeba spotřebitelská práva. Pokud si nevíte rady, nebojte se informovat, společně s pracovníky poradny můžete váš problém rozebrat a najít řešení nebo alespoň cestu k řešení problému. Na Občanskou poradnu při Jihočeské rozvojové o.p.s. v Českých Budějovicích se může obrátit každý, kdo potřebuje informace o tom, jaká má práva a povinnosti, o možnostech řešení své situace, o dostupných službách a to bez omezení věku. Jednoduše se ptejte na svá práva a povinnosti stejně, jako to učinila klientka v našem článku.

TELEVIZNÍ POPLATEK, I KDYŽ NEMÁM TELEVIZOR?

...STAČÍ ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ

Na Občanskou poradnu se obrátila starší klientka, které budeme říkat paní Anna. Dostala dopis od České televize, ve kterém bylo uvedeno, že má na adresu České televize zaslat čestné prohlášení, že nevlastní televizní ani jiný přijímač.

Paní Anna tomu nerozuměla, několik let již televizi nemá, neposlouchá ani rádio a teď tohle. Když si doma dopis přečetla, úplně zpanikařila. Měla strach, že něco provedla, nebo na něco zapoměla, ale nevěděla na co. Teď z toho bude mít nepříjemnosti.

Rozhodla se, že se dojde poradit do Občanské poradny. Potřebovala si ujasnit odpovědi na otázky, kterých měla plnou hlavu: „Má na to Česká televize právo? Není jejich povinnost

zaslat lidem obálku se známkou? Musím na dopis odpovídat?“

Poradce klientku pečlivě a se zájmem vyslechl. Ubezpečil ji, že na všechny její otázky vyhledá odpovědi, které s ní následně probere.

Poradce potvrdil, že Česká televize opravdu jedná v souladu se **zákonem č. 348/2005 Sb.**, dle kterého má právo vyhledávat neevidované poplatníky. Každý, kdo dopis obdrží, je povinen zaslat čestné prohlášení zpět na adresu České televize do 30 dnů ode dne, kdy dopis převzal. Tedy i v našem případě tak klientka poradny musí učinit. Poradce zjistil, že dopis klientka převzala 9. 6. 2014, tzn., že by ho měla odeslat tak, aby v České televizi byl do 9. 7. 2014. Poradce v rámci konzultace vyhledal internetové stránky České televize, na kterých je vše vysvětleno. Navíc je zde odpovědní formulář,

(tvp.ceskatelevize.cz/poplatky/cp.php), do kterého je potřeba napsat ověřovací údaje z dopisu – tzv. kód, který klientka obdržela spolu s dopisem. Pak je možné čestné prohlášení odeslat elektronicky.

Poradce tuto možnost klientce nabídl a ta ji velmi ráda přijala. Společně vyplnili formulář a odeslali čestné prohlášení do České televize elektronicky. Klientka tímto splnila svoji povinnost a vyhnula se zbytečným komplikacím.

Paní Anna odcházela z Občanské poradny spokojená, s vědomím, že existuje místo, kam se v případě nejistoty může obrátit a poradit se.

**Občanská poradna
při Jihočeské rozvojové o.p.s.
www.obcanskeporadenstvi.cz**

Jihočeský kraj

ROZVOJ PEČOVATELSKÉ SLUŽBY LEDAX O.P.S. A OSOBNÍ ASISTENCE LEDAX O.P.S.

Pečovatelská služba a Osobní asistence byla pro rok 2014 podpořena v rámci grantového programu Jihočeského kraje. Období realizace projektu Pečovatelská služba Ledax o.p.s. je červen až září 2014 a podpora je na rozvoj služby v okrese Jindřichův Hradec a okolí Týna nad Vltavou. Období realizace projektu Osobní asistence Ledax o.p.s. je leden až listopad 2014 a podpora je určena na rozvoj služby v okolí Českých Budějovic a Trhových Svinů.

Ilustrační foto

- pomoc při osobní hygieně
- poskytnutí stravy nebo pomoc při jejím zajištění
- pomoc s nákupem
- pomoc s chodem domácnosti
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

KDYŽ SE CHCE, VŠECHNO JDE ANEB O NEZDOLNÉM OPTIMISMU ARNOŠTA PETRÁČKA

V červenci Arnošt Petráček oslaví 23. narozeniny. S kamarády si zřejmě připije ledovým čajem, který miluje. Pije ho rovnou z láhve a brčkem. Sklenici totiž kvůli svému handicapu udrží jen těžko. Narodil se s fokomelií horních končetin, což přeloženo do laické řeči znamená, že mu chybí pažní kosti a ruce začínají vlastně z ramenního kloubu. Vinou deformace kolenních kloubů chodí kolébavě a vyrostl jen do výšky 150 centimetrů. Nemá ale rád, když ho někdo lituje. Tvrdí, že jeho životní motto je jasné: Když se chce, všechno jde.

Arnošte, dokázal jsi to především v plaveckých bazénech. Kolik máš doma medailí?

Už je ani nepočítám. Jsem mistr světa a Evropy, několikanásobný vicemistr světa a naposledy jsem si přivezl tři zlaté medaile z mistrovství republiky a ještě předtím taky zlatou z mistrovství Německa. Taky jsem byl čtvrtý na olympiádě v Pekingu. Bohužel v Londýně to nevyšlo podle mých představ, ale už trénuji na Rio de Janeiro. Za dva roky v bazénu uvidíme. Přiznám se, že plavání mě nesmírně baví.

Když plaveš, vypadá to, že je ve vodě delfín...

To je fakt. Ruce ani nohy moc zapojit nemůžu, tak se vlním celým tělem. Svalstvo zad a břicha dostává pořádně zabrat. I proto trénuju nejen v bazénu, ale i v posilovně. Můj plavecký trenér Jiří Filip i ten z fitness Pouzar Jiří Dvořák mi nic neodpustí a já jsem rád, že to tak je. Fňukání by mi na závodech moc nepomohlo. Nemám rád, když mě někdo lituje.

můžu nejen plavat, lyžovat, ale i jezdit na kole se speciálně upravenými řídítky. Zkoušel jsem kolečkové brusle, to mi kvůli stabilitě moc nešlo. A když jsem si udělal řidičský průkaz, můžu ve svém autě s automatickou převodovkou jezdit bez problémů. Díky elektrickému sedadlu, které mě přisune těsně k volant, vidím na silnici. Jen mamka má dost strach, protože je kvůli tomu vypnutý airbag. Ale já si myslím, že jsem zodpovědný a opatrný řidič. Nevím, proč bych měl někde sedět doma v koutě a litovat se, že něco nemůžu kvůli svému handicapu dělat.

Přesto někdy i člověk naprosto zdravý potřebuje pomoc.

Já se o ni nebojím říct. Klidně v restauraci požádám číšníka, aby mi nakrájel knedlíky a maso, přinesl brčko pro napití. Nikdy jsem se nesetkal s tím, že by mi lidé pomoc odmítli. Jasně, taky se mi pár lidí třeba dřív ve škole posmívalo, ale to ukazuje především na jejich povahu, ne na moji. Takže to neřeším. Díky speciální hůlce se mohu i sám obléct, tak si jí vozím všude s sebou. Nezapnu knoflík, proto mám třeba trička přes hlavu nebo na

Myslím si, že člověk by se neměl nikdy vzdávat.

Ale určitě ses jako dítě musel setkat s tím, že lidé Tvůj handicap vnímali.

Asi ano, ale já to nikdy moc neprožíval. Osobně jsem si to poprvé uvědomil ve chvíli, kdy jsem jako pětiletý musel do motolské nemocnice na operaci kolene. Do mateřské školky jsem chodil v budějovické Arpidě, kde nás různě handicapovaných bylo víc. Ale od malička pro mě byl bazén místem, kde je mi dobře. Naši měli penzion na Lipně, tam jsem se v bazénu hodně vyřádil, pak v Arpidě hlavně při rehabilitacích a pak jsme objevili v Budějovicích Kontakt Bb, kde už jsem začínal závodit.

Nevadí handicap Tobě osobně?

Beru to jako věc, která se nedá změnit, a těším se z toho, že nemusím být na vozíku. Jednu dobu to totiž vypadalo, že tak skončím. Takhle

zip, kalhoty zase na gumu. Mamka mi to vždy upraví tak, abych byl co nejvíce soběstačný. Pokud něco ale nezvládám, klidně požádám o pomoc.

Studuješ vysokou školu, jak to zvládáš?

Zatím v pohodě. Nastoupil jsem na budějovickou VŠTE, oborekonomie podniku. Baví mě počítače, možná jednou budu IT specialista. Kvůli závodům a přípravě na ně občas chybím, naštěstí mám díky společnosti Ledax o.p.s. asistentku Eriku, která mi moc pomáhá. Zjistil jsem, že hodně věcí záleží na lidech okolo nás. Já potkal naštěstí většinou ty skvělé. Když mám nějaký problém, proberu to především s rodiči, případně s kamarády. Všichni o mě říkají, že se rád směju a já si myslím, že jsem optimista. Naši si sice občas postesknou, že jsem paličatý. Ví, že to se mnou myslí dobře, ale já to prostě někdy

chci udělat po svém. Když to nezvládnou, tak to stejně příště zkusím znovu. Myslím si, že člověk by se neměl nikdy vzdávat.

Vím, že Tvým nejbližším plánem je především paralympiáda za dva roky. Ale život není jen plavání.

Určitě přijde doba, kdy už v bazénu budou rychlejší závodníci. U vody bych ale rád zůstal. Už teď jsem rozhodčí 3. třídy, rád bych si udělal zkoušky další a jednou bych chtěl být rozhodčím na mezinárodních závodech. Pracovně se asi budu motat kolem počítačů. Teď ale žiju přítomností a snažím se nepřipouštět si žádné překážky. Můj trenér tvrdí, že devadesát procent úspěchu je vždycky v naší hlavě. A já se podle toho snažím řídit nejen ve sportu, ale hlavně v životě.

Autorka: Mirka Nezvalová

Ledax

Pronájem zdravotnických pomůcek

- antidekubitní matrace (prevence proleženin)
- polohovací pomůcky
- polohovací lůžka
- a mnohé další

DEN MARIE CIMBŮRKOVÉ, VEDOUČÍ STŘEDISKA PEČOVATELSKÉ SLUŽBY LEDAX O.P.S. DAČICE

Jako vedoucí střediska pečovatelské služby v Dačicích pracuji již téměř 30 let. Můj pracovní den začíná obvykle v 7.00 hod. koordinací činností podřízených a pokračuje komunikací s úřady a dalšími institucemi. Vše tak, aby bylo zajištěno bezproblémové fungování střediska. Každý den kontroluji individuální plány jednotlivých pracovníků, platby za vykonanou pečovatelskou službu, autoprovaz a hlavně komunikuji s uživateli a snažím se plnit jejich požadavky k maximální spokojenosti.

Každý den je vždy trochu jiný a něčím zajímavý. A co mě dobývá? Být mezi našimi uživateli při aktivizacích a vidět jejich šťastné a spokojené tváře, ze kterých můžu vyčíst, že jsem svou práci odvedla dobře. Těším se, že až jednou budu uživatelkou pečovatelské služby, že budu bydlit v krásném domě s pečovatelskou službou v Dačicích.

BÁSEŇ STAŘENKY

Báseň ženy, která žila v Ashludieově nemocnici poblíž Dundee ve Skotsku. Báseň nadchla nejen personál a pacienty nemocnice, ale oslovuje svým optimismem i ostatní.

Poslyšte, sestro, když na mě hledíte,
řekněte, koho to před sebou vidíte.
Ach ano, je to jen ubohá stařena
s divnými očima a napůl šílená.

Odpověď' nedá vám, jídlo jí padá,
nevnímá, když po ní něco se žádá,
o světě neví, jen přidělává práci,
boty a punčochy napořád ztrácí.

Někdy je svéhlavá, jindy se umí chovat,
už potřebuje však krmit a přebalovat.

Tohleto vidíte? Tohle si myslíte?
Sestřičko, vždyť o mně vůbec nic nevíte.

Budu vám vyprávět, kým vším jsem bývala,
než jsem se bezmocná až sem k vám dostala.
Miláčkem rodičů, děvčátkem, tak sotva deset let
s bratry a sestrami slád život jako med.

Šestnáctiletou kráskou, plující v oblacích,
dychtivou prvních lásek a pořád samý smích.
V dvaceti nevěstou se srdcem bušícím,
co skládala svůj slib za bílou kyticí.

A když mi bylo pár let po dvaceti,
já chtěla šťastný domov pro své děti,

Pak přešla třicítka a pouta lásky dětí,
jak rostly, už mohli jsme uzlovat popaměti.

A je mi čtyřicet, synové odchází,
jenom můj věrný muž pořád mě provází.
Padesátka přišla, ale s ní další malí,
co u mě na klíně si jak ti první hráli.

Však začala doba zlá, můj manžel zesnul v Pánu,
mám z budoucnosti strach, někdo mi zavřel bránu.
Život jde dál, mé děti mají vrásky
a já jen vzpomínám na ně a na dny lásky.

Příroda krutá je, i když byl život krásný,
na stará kolena nadělá z nás všech blázny.
Tělo mi neslouží, s grácií už je ámen,
kde srdce tlouklo dřív, dnes cítím jenom kámen.

Však vprostřed zkázy té mladičká dívka žije
a srdce jí, byť hoře, tam uvnitř pořád bije.
Vzpomíná na radost, na žal, co rozechvívá,
vždyť pořád miluje a nepřestala být živá.

Málo bylo těch let a netáhla se líně,
já smířila se s tím, že všechno jednou mine.
Otevřete oči, sestřičko, teď, když to všechno víte,
neuvidíte seschlou stařenu...
Teď už - MĚ uvidíte!

Jindřichův Hradec

XXI. setkání čs. válečných a poválečných letců v J. Hradci u příležitosti 70. výročí letecké bitvy nad Jindřichohradeckem ze dne 24. srpna 1944

Termín: sobota 23. srpna 2014

Místo: centrum města

Letecký den k 70. výročí letecké bitvy nad Jindřichohradeckem

Termín: sobota 23. srpna 2014

Místo: letiště Jindřichův Hradec

Opera na zámku – G. Verdi – NABUCCO

Termín: sobota 23. srpna 2014

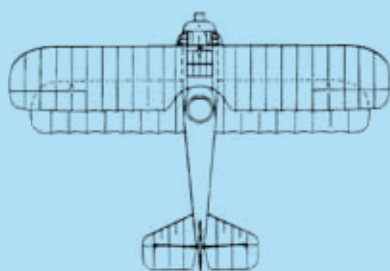
Místo: Státní hrad a zámek Jindřichův Hradec

Vernisáž výstavy „Letecké modely“

Termín: neděle 24. srpna 2014

(výstava potrvá do 28. září 2014)

Místo: Muzeum Jindřichohradecka, Balbínovo nám.

Dačice

Výstava

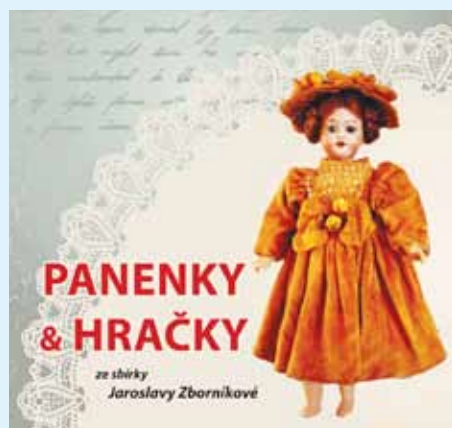
„Holčičí sen, klukům vstup povolen“

Termín: 7. června – 31. srpna 2014,

Místo: Městské muzeum a galerie Dačice

Otevřeno: denně, kromě pondělí,
9 – 12, 13 – 17 hod.

Přehlídka panenek a hraček ze sbírky paní Jaroslavy Zborníkové. Svět hraček není určený jen dětem, rodiče a prarodiče určitě rádi zavzpomínají...

Národní cena sociálních služeb – Pečovatel/ka roku 2014

Diakonie ČCE a Asociace poskytovatelů sociálních služeb ČR pořádají v letošním roce II. ročník Národní ceny, jež vznikla sloučením dvou prestižních ocenění. Výsledky soutěže budou vyhlášeny dne 11. listopadu 2014 na Novoměstské radnici v Praze. Patronkou soutěže se stala paní Hana Maciuchová, která provede účastníky závěrečným slavnostním vyhlášením spolu s moderátorkou Marií Retkovou.

Dlouhodobým cílem obou pořádajících organizací je podpořit ty, jejichž záslužným úkolem je pečovat a pomáhat potřebným. Komise složené z odborníků vyberou na podkladě nominačních dopisů a přihlášek nejlepší pracovníky, kteří převzou titul „Pečovatel/ka roku – pracovník v sociálních službách“ (jednotlivě v kategoriích ambulantní, terénní a pobytové služby), „Sociální pracovník“ či titul „Manažer sociálních služeb“.

„Pořádáním Národní ceny usilujeme o veřejné uznání pracovníků v pomáhajících profesích sociálních služeb a obecně o sdělení, jak výjimečným a obětavým je jejich „neviditelné“ povolání, chápané zpravidla jako samozřejmá mezilidská služba a tiché životní poslání. Schopnost pečujících naslouchat a respektovat, trpělivě a přiměřeně, empaticky vycházet vstříc nejzákladnějším potřebám druhého člověka je vskutku úloha hodná ocenění,“ dodává Petr Haška, ředitel Diakonie ČCE.

Pokud byste rádi nominovali na cenu své favoritky či favority, budete mít příležitost od **1. června až do 30. září**. Můžete zapojit i své rodiny a přátele.

Více informací o soutěži najdete na **www.pecovatelkaroku.cz**

Klub R51 plus

Klub R51 plus je aktivitou, kterou společnost Ledax o.p.s. nabízí všem, kteří již dosáhli „zralého“ věku, děti mají odrostlé a tudíž mají možnost se opět věnovat svým zájmům, případně nacházet nové koníčky a aktivity. Od listopadu 2013 do června 2014 se Klub R51 plus konal celkem 8 x. Náplní společných setkání byla témata zajímavá i poučná, hosté večerů byli lidé z různých oborů lidských činností :-)) - např. hokejista Jaroslav Pouzar, malířka Renata Štolbová, autor genealogicko-místopisných knih Kořeny Alois Sassmann a další....

Klub se koná každé první úterý v měsíci a po prázdninové pauze se opět potkáme v úterý 2. září 2014 od 17.30 hod. v Riegrově 51, v Českých Budějovicích.

Více na www.ledax.cz

České Budějovice

Z kulturního programu **„Léto ve městě“** v Českých Budějovicích vybíráme:

Koncert lidové hudby

Termín: 28. července 2014 od 19. hod.

Místo: Piaristické náměstí

Účinkují: účastníci a lektori Mezinárodních letních hudebních kurzů 2014

Hudební slavnosti Emy Destiniové – slavnostní zahájení

Termín: 19. srpna 2014 od 19.30 hod.

Místo: nádvoří radnice – Radniční léto

Pořádá: Festivalová kancelář E. Destiniové a Statutární město České Budějovice

Hudební slavnosti Emy Destiniové –

Zahajovací koncert k roku hudby

Termín: 20. srpna 2014 od 19.30 hod.

Místo: Katedrála sv. Mikuláše

Pořádá: Festivalová kancelář E. Destiniové

KŘÍŽOVKA O CENY

POMŮCKA: AOM, GROS	LEHCE	HRDINA TROJSKÉ VÁLKY	BÝVALÉ OZNAČENÍ LETOPOČTU		ČÁSTI PÁNSKÝCH OBLEKŮ	ŽELETI		CHEM. ZN. HLINÍKU	SLOVENSKÉ NÁRODNÍ POVSTÁNÍ ZKR.	BÝVALÝ OBYVATEL EVROPY		JMÉNO ZPĚVÁKA MÜLLERA	ZNAČKA DECILITRU		ODLIŠNÝ NÁŘEČNÉ	NE RYCHLE	DODATEK V DOPISE ZKR.
SŮL LÉKAŘSKY				INICIÁLY HEREČKY LAURINOVÉ			ARM. SPOR- TOVNÍ KLUB				RUDNÉ DOLY ZKR.			INICIÁLY RUSKÉHO LÉKAŘE PAVLOVA			
				POPĚVEK			NÁSTUP NEMOCI				ROSOL						
1. DÍL TAJENKY														ORGÁN ČICHU			
														TVOJE OSOBA			
STARÉ ČESKÉ ZAJMENO			LISTNATÝ STROM					DRUH KRYTINY					SKUPINA SPORTOVců				NA ONOM MÍSTĚ
			STŘEDNÍ ŠKOLA ZKR.					PODÁVAT JIDLO				JEN TENTO					
VOJENSKÁ HODNOST ZKR.				A PROTO				ZVÍŘECÍ KONČETINY							ANGLICKÁ PŘEDLOŽKA		
				CITOSLOVCE KOŇSKÉHO RŽÁNÍ				SPZ PRAHY							VÝTAH		
PATŘÍCÍ NÁM MN. Č.					ZÁRODEK RYBY SLOVENSKY					LETADLO HOVOR.				ŠPATNOSTI			
					PŘEDLOŽKA					PLETIVO Z RÁKOSÍ				MOJE ŽEN. ROD			
OPERAČNÍ SYSTÉM ZKR.			HOSPODÁŘ. NOVINY ZKR.				SYMBOL LÁSKY					TRHAVÁ STŘELA					
			VODNÍ HLODAVEC				POHOŠTĚNÍ STOLOVNÍKŮ					SEVERSKÁ ZVÍŘATA					
	HLÁŠKA V KAR- TÁCH	ČESKÝ PROZAIK J. Š. ???						VZOR				HONOSNÝ PLÁŠT				DLOUHÁ CHVÍLE	VELETUCET (144 KUSŮ)
		HROMADA						VYSOKÁ KARTA				VYVŘELINA					
TUHÝ KOMUNÁLNÍ ODPAD ZKR.				SKLADBA PRO DVA HLASY					LYSÝ					AKADEMICKÝ TITUL ZKR.			
				HARMONIE					EXISTOVAT					ZNAČKA ATMOSFÉRY			
RUSKÁ MÉNA					NÁRODNÍ STRANA			NEOBUTÁ						DRUH TEXTILIE			
					INIC. HERCE VYDRY			INICIÁLY HERCE KOTKA						OZNAČENÍ MOUKY			
2. DÍL TAJENKY															INICIÁLY REŽISÉRA ONDŘÍČKA		
INICIÁLY MODERÁT. ANDĚLA			JEDEN PLUS JEDEN				SPZ KLATOV				BÝV. FRANC. LETECKÁ SPOLEČ- NOST				AKCIOVÁ SPOLEČ- NOST ZKR.		

Tajenkou je citát herce a scénáristy Jana Wericha: „**Člověk, který nikdy... dokončení v tajence**“. Správné znění pošlete na adresu: **Ledax o.p.s., Riegrova 1756/51, 370 01 České Budějovice**. Obálku či korespondenční lístek prosím označte heslem „Ledax NOVINY“ a k vaší adrese připojte i telefonní číslo. Správné odpovědi budou slosovány a výherce obdrží **rychlovarnou konvici**. Uzávěrka soutěže je 31. 8. 2014.

SUDOKU

5	7			3	8		4	
	4	8	7					
				2				7
		1			9	5		
		9	8			4		
6				9				
					3	2	1	
	2		5	8			7	3

Výherkyní domácího měřiče tlaku Tensoval duo control od společnosti HARTMANN-RICO a.s. z minulého čísla Ledax NOVINY se stala paní Miroslava Janečková z Koloděj nad Lužnicí.

Výherkyni za Ledax o.p.s. gratulujeme!

Miroslava Janečková s Naděždou Podhorcovou, vedoucí střediska Týn nad Vltavou

REGISTROVANÝ A NEREGISTROVANÝ POSKYTOVATEL SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

Sociální služby mají poskytovat pomoc a podporu lidem v nepříznivé sociální situaci. Důvodem takové situace může být například věk, nepříznivý zdravotní stav, krizová sociální situace, sociálně znevýhodňující prostředí, trestná činnost jiné osoby apod.

Sociální služby lze poskytovat na základě oprávnění, které vzniká rozhodnutím o registraci. Rozhodnutí vydávají krajské úřady, je podmíněno splněním řady podmínek (personální, materiální a odborné). Zařízení sociálních služeb mohou být zřizována i soukromými subjekty. Služby uživatelům vyžadujícím pomoc však mnohdy poskytují i zařízení, která příslušné oprávnění nemají a nezaručují kvalitu, ani bezpečnost poskytované péče. V praxi se neregistrované zařízení představuje například jako ubytovací a stravovací zařízení, hotel, sanatorium. Bližší praxe však ukáže, že kromě deklarovaného ubytování a stravy poskytuje zařízení i služby, které svým charakterem odpovídají péči definované zákonem o sociálních službách pro zařízení typu domov pro seniory (např. pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu; pomoc při osobní hygieně nebo poskytnutí podmínek pro osobní hygienu; zprostředkování kontaktu se společenským prostředím).

Co je v neregistrovaných zařízeních špatné?

Neregistrovaná zařízení nepodléhají odpovídající státní kontrole, nejsou nucena postupovat podle standardů kvality sociálních služeb, jež jsou pro poskytovatele závazné. Vztah pečující/uzivatel je nahrazen vztahem objednatel/poskytovatel, kdy objednatelem je třetí osoba, například příbuzný.

Veřejný ochránce práv se při návštěvách některých neregistrovaných zařízení setkal např. s

- poskytováním péče nekvalifikovaným personálem (resp. personálem, jehož kvalifikaci si zaměstnavatel ani nezjistil);
- nezajištěním náležité ošetrovatelské péče u uživatelů, kteří ji potřebovali;
- nezajištěním bezpečného prostoru pro pobyt uživatelů na vzduchu;
- poskytováním zdravotních úkonů personálem „na vlastní pěst“;
- amatérským, někdy až nebezpečným nakládáním s léky;
- sdílením osobních údajů uživatelů s dalšími subjekty bez potřebného souhlasu;

g. nevedením dokumentace, která by zaručovala kontinuitu péče a uchování důležitých informací o uživateli a jeho zdraví;

h. zamykáním a přivazováním uživatelů. Uživatel takového zařízení může být vystaven také finančnímu riziku. Zařízení bez oprávnění k poskytování sociálních služeb nemohou oficiálně přijímat jako platbu za služby příspěvek na péči. Buď někdo z personálu vystupuje jako fiktivní asistent sociální péče (tedy fyzická osoba, která neformálně poskytuje potřebnému uživateli péči), nebo se zařízení o příspěvek na péči nezajímá a žádá od uživatele úhradu za péči bez dalšího. Uživatel nebo jeho rodina uhradí služby neregistrovaného zařízení příspěvkem na péči a nevědomky tak obcházejí zákon. Příjemce příspěvku na péči má povinnost využívat ho na zajištění potřebné pomoci osobou blízkou, asistentem sociální péče nebo poskytovatelem sociálních služeb, který je zapsán v registru poskytovatelů sociálních služeb.

Jak neregistrované zařízení poznat?

Rozpoznat poskytování odborné péče „načerno“ není vždy snadné. Pokud se zařízení prezentuje jako poskytovatel ubytování a stravy, ale zaměřuje se na seniory trpící demencí, osoby s poruchami mobility, případně trvale upoutané na lůžko, je přirozené, že bude poskytovat i péči a pomoc. Nejsnáze se dá oprávnění zařízení ověřit nahlédnutím do Registru poskytovatelů sociálních služeb v ČR, který je veřejně přístupný na <http://iregistr.mpsv.cz/>. Zde lze zjistit, jestli je zařízení registrováno a jaká má oprávnění.

Autorka: Mgr. Drahomíra Lencová

ŘÍKÁ, ŽE BEZ ZÁBAVY A HUDBY BY NEBYL ŽIVOT

Celý článek a další příběhy našich uživatelů si můžete přečíst na stránkách www.ledax.cz/deniky

Její život nebyl nijak jednoduchý a dnes za mnohé vděčí své mladistvé mysli a zálibě, kterou byste u ženy jejího věku nečekali. Lucie Janotová s oblibou chodí na rockové koncerty a říká, že bez zábavy, zpěvu a hudby by nebyl život.

„Narodila jsem se 16. května 1932 v Hájích nad Jizerou u Semil. Tam jsem prožila celé své dětství, moc na ty doby vzpomínám. Bohužel jsem ale příliš pěkné dětství neměla. Když přišla německá okupace, tak nám zavřeli tatínka a v roce 1942 ho v Berlíně popravili. Zůstaly jsme se sestrou a maminkou samy. Maminka byla ale zlatá. My jsme chodily už jako děti k sedlákům na len, na brambory, na sušení sena a za to jsme dostaly tvaroh, mléko nebo máslo a alespoň tak jsme mohly pomáhat. Bylo to ale hrozné, když si teď vzpomenu, co musel tatínek zkusit.

Bohužel ani potom vše nebylo dobré. Dlouho jsem měla před očima ty hrůzy a strach, co přijde. Celý život jsem vlastně prožila se svou maminkou, tedy kromě dvou let, co jsem byla v Mladé Boleslavi ve škole. Chodila jsem tam do školy, které jsme tehdy říkali rodinka nebo oficiálně Škola pro ženská povolání. Tam jsem maličko zase pookřála. Bydlela jsem společně se třemi dalšími děvčaty a s jednou z nich si doposud voláme, je až od Mělníka, takže se nevidíme, ale pořád kontakt udržujeme.

Lucie Janotová z Otína (Autor: Deník/Petra Jouzová)

- pomoc při osobní hygieně
- pomoc při přípravě stravy
- výchovné a vzdělávací akce (procvičování paměti, cvičení hrubé motoriky apod.)
- aktivizační činnost
- zprostředkování kontaktu se společenským prostředím

AKTIVIZACE UŽIVATELŮ SLUŽEB LEDAX O.P.S.

Odpoledne s harmonikou v Domě s pečovatelskou službou na Větrné 50/V v Jindřichově Hradci.

Trhové Sviny - Děti z místní mateřské školky přišly obdarovat zpěvem a tanečkem naše uživatelské ke Dni matek.

Dům s pečovatelskou službou ve Studené - přednáška Vojtěcha Trčky o jeho cestě stopem na nejsevernější bod Evropy.

Více fotografií naleznete na **www.ledax.cz** v sekci fotogalerie.

Chcete se informovat o poskytování služeb Ledax o.p.s.?

Rádi vám zodpovíme vaše dotazy.

Středisko České Budějovice

Mgr. Petr Šulista
mobil: 725 723 092
petr.sulista@ledax.cz

Středisko Dačice

Marie Cimbůrková
mobil: 725 064 310
marie.cimburova@ledax.cz

Středisko Jindřichův Hradec

Zdeňka Snížková
mobil: 720 254 972
zdenka.snizkova@ledax.cz

Středisko Trhové Sviny

Mgr. Jana Luňáková
mobil: 725 071 958
jana.lunakova@ledax.cz

Středisko Třeboň

Mgr. Dita Zavadilová
mobil: 721 388 673
dita.zavadilova@ledax.cz

Středisko Týn nad Vltavou a Prachatice

Bc. Nadežda Podhorcová
mobil: 725 064 308
nadezda.podhorcova@ledax.cz

www.ledax.cz

V DALŠÍM ČÍSLE

V zářijovém čísle se budeme věnovat moderním technologiím pro seniory. Nahlédneme do světa internetu, mobilního telefonu, ale i moderních asistenčních systémů - náramkové alarmy, tísňová volání apod. Připravená bude opět zajímavá cena za vyluštění křížovky.

Dostaly se k vám Ledax NOVINY náhodou? Máte zájem o jejich pravidelné zasílání?
Pokud ano, zašlete e-mail na adresu: info@ledax.cz a nebo zavolejte na tel.: +420 724 771 027.

Ledax NOVINY
ke stažení

Ledax NOVINY - Bulletin společnosti Ledax o.p.s. (Občasník – ročník VI). MK ČR E 19452.
VYDAVATEL: Ledax o.p.s., Riegrova 51, 370 01 České Budějovice
VEDOUČÍ REDAKTOR: Dana Kalistová
ADRESA REDAKCE: Riegrova 51, 370 01 České Budějovice
GRAFICKÉ ZPRACOVÁNÍ: Daniel Kyncl
TISK: Tiskárna PROTISK, České Budějovice

Společnost Ledax o.p.s. je součástí skupiny

DFK
group